Hyvinvointivaltio puntarissa 2026: Mielipiteet sosiaaliturvasta ja sen leikkauksista

Sisällys

Mielipiteet sosiaaliturvasta ja sen leikkauksista jakavat miehiä ja naisia 2
Kaksi kolmesta ajattelee, että suomalaista hyvinvointivaltiota ja sosiaaliturvaa ajetaan nyt alas 6
Joka kolmas sanoo sosiaaliturvan leikkausten kohdentuneen merkittävästi omalle kohdalle tai läheiseen 11
Näin tutkimus toteutettiin 17

Mielipiteet sosiaaliturvasta ja sen leikkauksista jakavat miehiä ja naisia

Suomalaisen aikuisväestön mielipiteet maamme sosiaaliturvasta ja sen leikkauksista vaihtelevat osin voimakkaasti sukupuolen mukaan. Kunnallisalan kehittämissäätiön Ilmapuntari-kyselyn vastaajista vain vajaa neljännes (23 %) on täysin tai jokseenkin samaa mieltä siitä, että ”sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat kohdistuneet riittävän oikeudenmukaisesti”. Naisista samaa mieltä on vain 15 prosenttia, mutta miehistä näin ajattelee joka kolmas (33 %).

Tätäkin voimakkaampia sukupuolten mielipide-erot ovat väittämästä ”työikäisten (18–64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä julkisen talouden alijäämän takia”. Naisista väitteestä on täysin samaa mieltä vain seitsemän prosenttia (7 %) mutta miehistä lähes joka neljäs (23 %). Kaikkiaan vastaajat jakautuvat melko tasan kahteen leiriin: asiasta on samaa mieltä 42 prosenttia ja eri mieltä 50 prosenttia.

Miesten ja naisten näkemyserot tulevat esiin myös suhtautumisessa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien sosiaaliturvaetuuksiin. Miehistä 37 prosenttia pitää heidän nykyisiä sosiaaliturvaetuuksiaan riittävinä, kun naisvastaajista näin ajattelee vain joka viides (20 %). Miehistä kaksi viidestä (41 %) katsoo myös, että ”kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla on nykyisin (vuonna 2026) riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut”. Naisvastaajien joukossa väitteestä on samaa mieltä noin joka neljäs (24 %).

Lisäksi noin joka viides (21 %) vastaaja on samaa mieltä siitä, että ”työikäisten (18–64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä yritysten kilpailukyvyn takia”.

”Sukupuolten erottuminen on ollut viime vuosien trendi. Perinteisesti se ei ole kovin merkittävä selittävä tekijä hyvinvointivaltioon liittyvissä kysymyksissä sosioekonomiseen asemaan tai puolueeseen verrattuna. Nyt sillä alkaa olla merkitystä varsinkin, kun hyvinvointivaltioasenteet kytkeytyvät vahvasti puoluekantaan. Tilastollinen merkitsevyys ei ole suuri, mutta siirtymänä se on silmiinpistävä”, toteaa kyselyaineiston suunnittelusta päävastuussa ollut professori Juho Saari Tampereen yliopistosta.

Nais- ja miesvastaajien näkemyserot liittyvät hyvin näkyvästi eroihin miesten ja naisten puoluekannatuksessa. Kyselyssä päähallituspuolueet kokoomus ja perussuomalaiset ovat miesvastaajien kaksi suosituinta puoluetta, kun taas naisvastaajien kahden kärjessä ovat oppositiopuolueet SDP ja vasemmistoliitto.

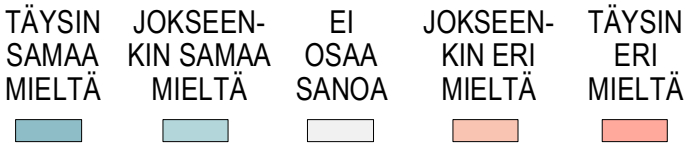
Päähallituspuolueiden kannattajat pitävät sosiaaliturvan tasoa yleensä riittävänä ja leikkauksia välttämättöminä sekä kaikkein heikoimmassa asemassa olevien sosiaaliturvan tasoa ja sote-palveluja riittävinä. SDP:n ja vasemmistoliiton kannattajat ajattelevat mitatuista sosiaaliturvanäkemyksistä lähes päinvastaisesti.

Juho Saaren mukaan ”nämä tulokset vahvistavat 2010-luvulle jälkipuolelta alkanutta poliittista polarisaatiota sosiaali- ja terveyspolitiikassa. Aikaisemmin laajapohjaiset hallitukset vähensivät hallitus-oppositio-asetelman merkitystä mielipiteiden muodostuksessa. Lisäksi kaikissa puolueissa oli vahva kannatus hyvinvointivaltiolle. Nyt asenteet ovat polarisoituneet ja liittoutumiin perustuva hallitus-oppositioasetelma vielä vahvistaa niitä. Huomionarvoista on myös, että erilaiset TINA- argumentit (there is no alternative) eivät tällä hetkellä vakuuta suomalaisia. Samaten oikeudenmukaisuutta koskeva tekee näkyväksi leikkauksiin liittyvien valintojen koetun epäoikeudenmukaisuuden. Olemme toisilla aineistolla tarkastelleet oikeudenmukaisuuden muutosta, ja siinä on vahva polarisaatio sosiaalisen aseman mukaan.”

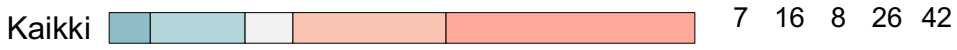
Saaren kommentit jatkuvat: ”Sukupuoleen, puolueeseen ja hallitus-oppositioasetelmaan liittyvät jaot näkyvät myös kaikkein heikoimmassa asemassa olevien etuuksissa ja palveluissa. Niissä on perinteisesti ollut yhteistä ymmärrystä. Kaikkein heikoimmassa asemassa olevien suojelu, johon myös perustuslain 19.1 § velvoittaa, ei ole ennen jakanut yhteiskuntaa. Suuri enemmistö on ajatellut viimesijaisen turvan olevan liian matala. Nyt kolmannes on päinvastaista mieltä. Aineiston tarkempi tarkastelu myös osoittaa, että kaikkein heikoimmassa asemassa olevat menettäneet uskoaan siihen, että julkinen valta pystyy suojelemaan heitä tulevaisuudessa.”

Kuvio 1.

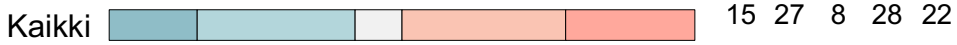
SUHTAUTUMINEN SOSIAALITURVAA JA SEN LEIKKAUKSIA KOSKEKEVIIN VÄITTÄMIIN (%).

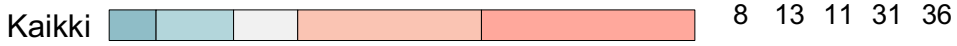
"Sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat kohdistuneet riittävän oikeudenmukaisesti" (v1)

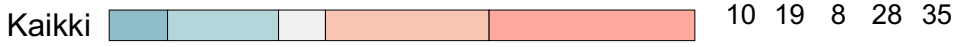
"Työikäisten (18-64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä julkisen talouden alijäämän takia" (v2)

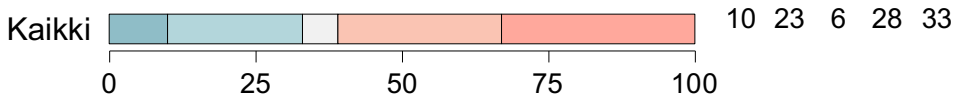
"Työikäisten (18-64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä yritysten kilpailukyvyn takia" (v3)

"Kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla on nykyisin (vuonna 2026) riittävät sosiaaliturvaetuudet" (v4)

"Kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla on nykyisin (vuonna 2026) riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut" (v5)

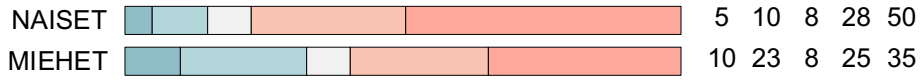
Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kuvio 1s.

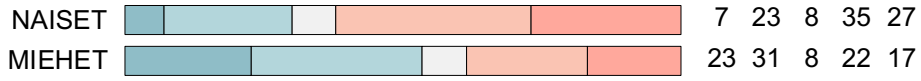
SUHTAUTUMINEN SOSIAALITURVAA JA SEN LEIKKAUKSIA KOSKEKEVIIN VÄITTÄMIIN: NAISET vs. MIEHET (%).

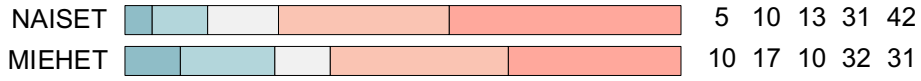
"Sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat kohdistuneet riittävän oikeudenmukaisesti" (v1)

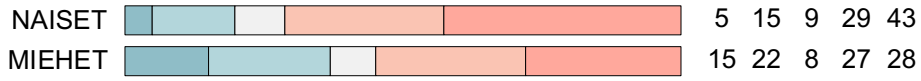
"Työikäisten (18-64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä julkisen talouden alijäämän takia" (v2)

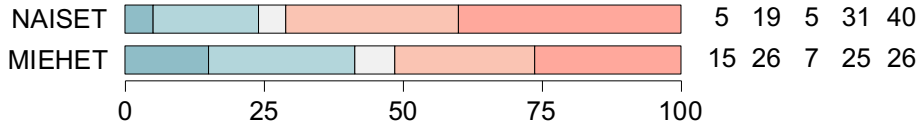
"Työikäisten (18-64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä yritysten kilpailukyvyn takia" (v3)

"Kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla on nykyisin (vuonna 2026) riittävät sosiaaliturvaetuudet" (v4)

"Kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla on nykyisin (vuonna 2026) riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut" (v5)

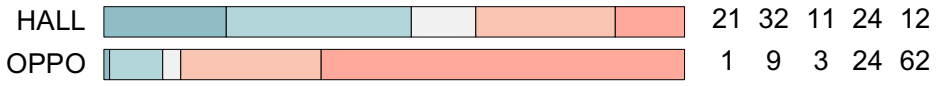
Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kuvio 1h.

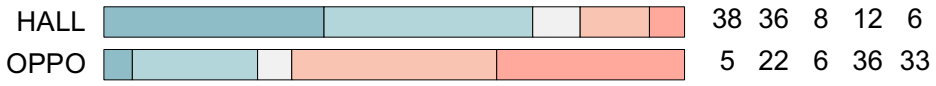
SUHTAUTUMINEN SOSIAALITURVAA JA SEN LEIKKAUKSIA KOSKEKEVIIN VÄITTÄMIIN: HALLITUSPUOLUEIDEN (HALL) vs. OPPOSITIOPUOLUEIDEN (OPPO) KANNATTAJAT (%).

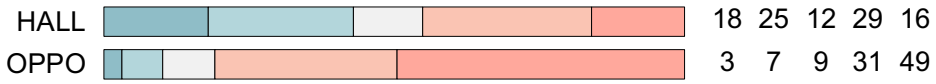
"Sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat kohdistuneet riittävän oikeudenmukaisesti" (v1)

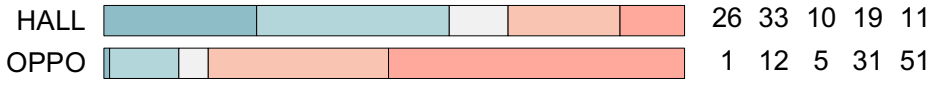
"Työikäisten (18-64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä julkisen talouden alijäämän takia" (v2)

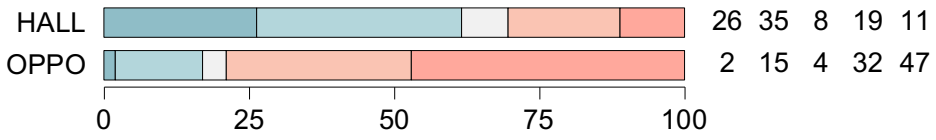
"Työikäisten (18-64-vuotiaat) sosiaalietuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tehdyt leikkaukset ovat olleet välttämättömiä yritysten kilpailukyvyn takia" (v3)

"Kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla on nykyisin (vuonna 2026) riittävät sosiaaliturvaetuudet" (v4)

"Kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla on nykyisin (vuonna 2026) riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut" (v5)

Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kaksi kolmesta ajattelee, että suomalaista hyvinvointivaltiota ja sosiaaliturvaa ajetaan nyt alas

KAKSin Ilmapuntari-kyselyssä tiedusteltiin myös aikuisväestön yleisiä näkemyksiä hyvinvointivaltion sekä sosiaaliturvan ja sen käytön nykytilasta. Yli puolet vastaajista (56 %) on eri mieltä väitteestä, jonka mukaan ”Suomen poliittinen johto on sitoutunut turvaamaan hyvinvointivaltion (sosiaali- ja terveyspolitiikan) tulevaisuuden”.

Juho Saaren mielestä tämä on vähän hämmästyttävä havainto. ”Oma käsitykseni on, että poliittisen johdon sitoutuminen on ollut selkeää, eli tässä tilanteessa lyhyen aikavälin leikkaukset lisäävät hyvinvointivaltion pitkän aikavälin kestävyyttä. Tulos kuitenkin osoittaa, että ’julkisen talouden leikkaukset ovat tapa pelastaa hyvinvointivaltio’-argumentti ei ole saanut kansalaisten hyväksyntää. Tuolle väitteellä on ihan järkeviä perusteluja. Näyttää kuitenkin siltä, että julkista velkaa koskeva argumentti menetti uskottavuuttaan verotukseen tehtyjen muutosten jälkeen.”

”Asiaa havainnollistaa, että minullekin on tullut useampi kansalaisviesti tai -puhelu, joissa kirjoittaja ei voi ymmärtää miten samaan aikaan voi verotusta keventää ja köyhiltä leikata. Kommentit ovat enimmäkseen muotoja, että ”mulle on ihan turha tulla selittämään valtion rahapulasta, jos samaan aikaan on varaa antaa rikkaille lisää. Moni kansanedustajaehdokas tullee kuulemaan tämän kommentin vaalikentillä. Tämä näyttää satavan vasemmistoliiton laariin. Ajatus veronkevennysten taloustieteellisestä perustelusta ja liian korkeasta verotuksesta ei sen sijaan näytä kansalaisille kelpaavan.”

Kaksi kolmesta vastaajasta onkin samaa mieltä väittämästä, jonka mukaan ”hyvinvointivaltiota/ sosiaaliturvaa ajetaan alas”.

Saari jatkaa: ”Alasajoa koskeva tulos on jatkumoa aikaisemmille havainnoille, joiden mukaan suomalaisten luottamus hyvinvointivaltion tulevaisuuteen on voimakkaassa laskussa. Tähän liittyvä aikasarja ulottuu vuoteen 2025. Muutos 2020-luvun alusta tähän päivään on ollut jyrkkä ja huonompaan suuntaan. Poliitikkojen kriisipuhe ja kritiikki soteuudistusta ja sosiaaliturvaa kohtaan on tuottanut ei-toivottua hedelmää. Herää kysymys, miten ihmiset alkavat toimia tässä tilanteessa, jos nämä asenteet muuttuvat itseään toteuttaviksi ennusteiksi: alkavatko he vaatia muutoksia politiikkaan vai etsiä yksilöllisempiä tai ammattiryhmäkohtaisia ratkaisuja. Keskiluokat ja vahvat liitot eivät välttämättä tätä enää pitkään katsele, sillä leikkaukset tulevat useilta suunnilta keskiluokkaisiin kotitalouksiin.”

Toisaalta kansalaiset ymmärtävät, ettei sosiaaliturvan ja sote-palvelujen rahoitus ole kestävällä pohjalla. Tähän liittyvästä väitteestä on täysin samaa mieltä 29 prosenttia ja jokseenkin samaa mieltä 43 prosenttia vastaajista eli yhteensä melkein kolme neljästä vastaajasta. Tilanne on sikäli dramaattinen, että lähes yhdeksän kymmenestä (85 %) pitää hyvinvointivaltiota yhtenä suomalaisen yhteiskunnan suurimmista saavutuksista.

Juho Saari nostaa esiin keskeisen haasteen poliitikoille: ”Suomalaiset siis tiedostavat sekä hyvinvointivaltion periaatteellisen arvon suomalaisille että rahoituksen haasteet: puolueiden valmistautuessa vaaleihin tullaankin käymään keskustelua rahoituspohjan vahvistamisen periaatteista suhteessa leikkauksiin. Tässä on mahdollisuuksien ikkuna politiikassa.”

Leikkausten lisäksi lääkkeeksi tilanteeseen voidaan ajatella lisää velvollisuuksia ja vastikkeellisuutta. Joka toinen vastaaja (50 %) onkin samaa mieltä väitteestä, jonka mukaan ”työikäisten (18–64-vuotiaiden) etuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tulisi liittyä nykyistä enemmän velvollisuuksia ja vastikkeellisuutta”.

Yliopistoprofessorin arvio jatkuu: ”Tämä vastikkeellisuutta korostava näkökanta on ollut johdonmukainen ilmiö pidemmän aikaa ja samankaltainen vastikkeellisuutta korostava kanta alkaa olla yleinen. Tämäkin on helppo kääntää politiikan kielelle, eli tässä velvoitetaan huolehtimaan terveydestä ja aktiivisuudesta työmarkkinoilla. Toinen asia on, että velvollisuuksia vastikkeellisuuden toimeenpano edellyttää melkoisen määrän voimavaroja julkiselta vallalta, mitä tulee toiminnan valvontaan ja seurantaan. Oma haasteensa on velvollisuuksien ja vastikkeellisuuden yhteensovittaminen sosiaalisten oikeuksien ja ihmisarvon kanssa.”

Lisäksi noin joka kolmas (34 %) ajattelee, että työikäiset hyödyntävät sosiaalitukia enemmän ja/tai pidempään kuin on tarpeellista. Tätä koskevasta väittämästä oli tosin eri mieltä lähes joka toinen (47 %) ja 18 prosenttia ei osannut sanoa kantaansa.

Saari ei ylläty tuloksesta: ”Sosiaaliturvariippuvuutta koskevat kysymykset ovat sekä tutkijoille että vastaajille hankalia. Oikein hyvää kysymästä ei ole, mutta ne erottelevat vastaajia voimakkaasti. Vasemmiston ja oikeiston näkemykset kansalaisten ja hyvinvointivaltion suhteesta eroavat merkittävästi. Siellä missä vasen laita näkee oikeuksia, oikea näkee riippuvuuksia. Sama tulos näkyy selvästi myös EVA:n aineistoista ja vaalikoneista: toivottavasti myös tuleviin vaalikoneisiin tulee aihetta koskeva kysymys.”

Mitatut yleiset näkemykset eivät vaihtele vastaajien sukupuolen mukaan lainkaan niin voimakkaasti kuin käsitykset sosiaaliturvan leikkauksista. Ainut merkittävä suhtautumisero miesten ja naisten välillä havaitaan siinä, ajattelevatko vastaajat maamme poliittisen johdon olevan sitoutunut turvaamaan hyvinvointivaltion tulevaisuuden. Tätä koskevasta väitteestä on samaa mieltä vain joka neljäs naisvastaaja (26 %) mutta 43 prosenttia miesvastaajista.

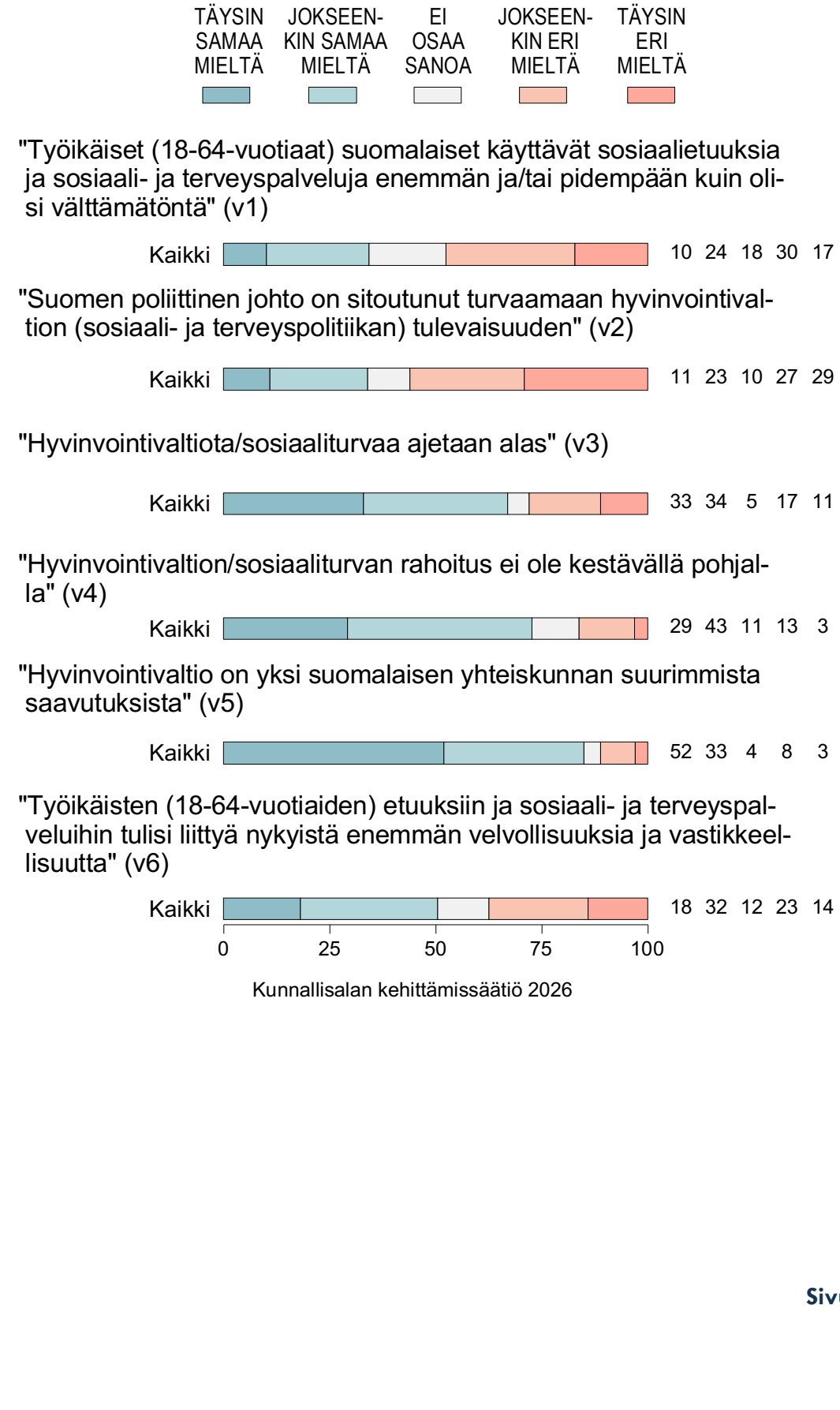
Näkemykset kuudesta mitatusta yleisestä väittämästä vaihtelevat huomattavasti myös sen mukaan, onko vastaaja hallitus- vai oppositiopuolueen kannattaja.

”Tässä tuloksessa hallitus-oppositio-asetelma vielä vahvistaa eri puolueiden äänestäjien vakiintuneita intressejä ja uskomuksia”, Saari huomauttaa.

Molemmat puolet ovat samaa mieltä ainoastaan siitä, että hyvinvointivaltion rahoitus ei ole kestävällä pohjalla, ja että hyvinvointivaltio on yksi suomalaisen yhteiskunnan suurimmista saavutuksista. Eri puolueiden kannattajien näkemykset vaihtelevat hyvin paljon etenkin siinä, katsotaanko sosiaaliturvaa hyödynnettävän tarpeettomasti ja siinä, pitäisikö etuuksien vastikkeellisuutta lisätä.

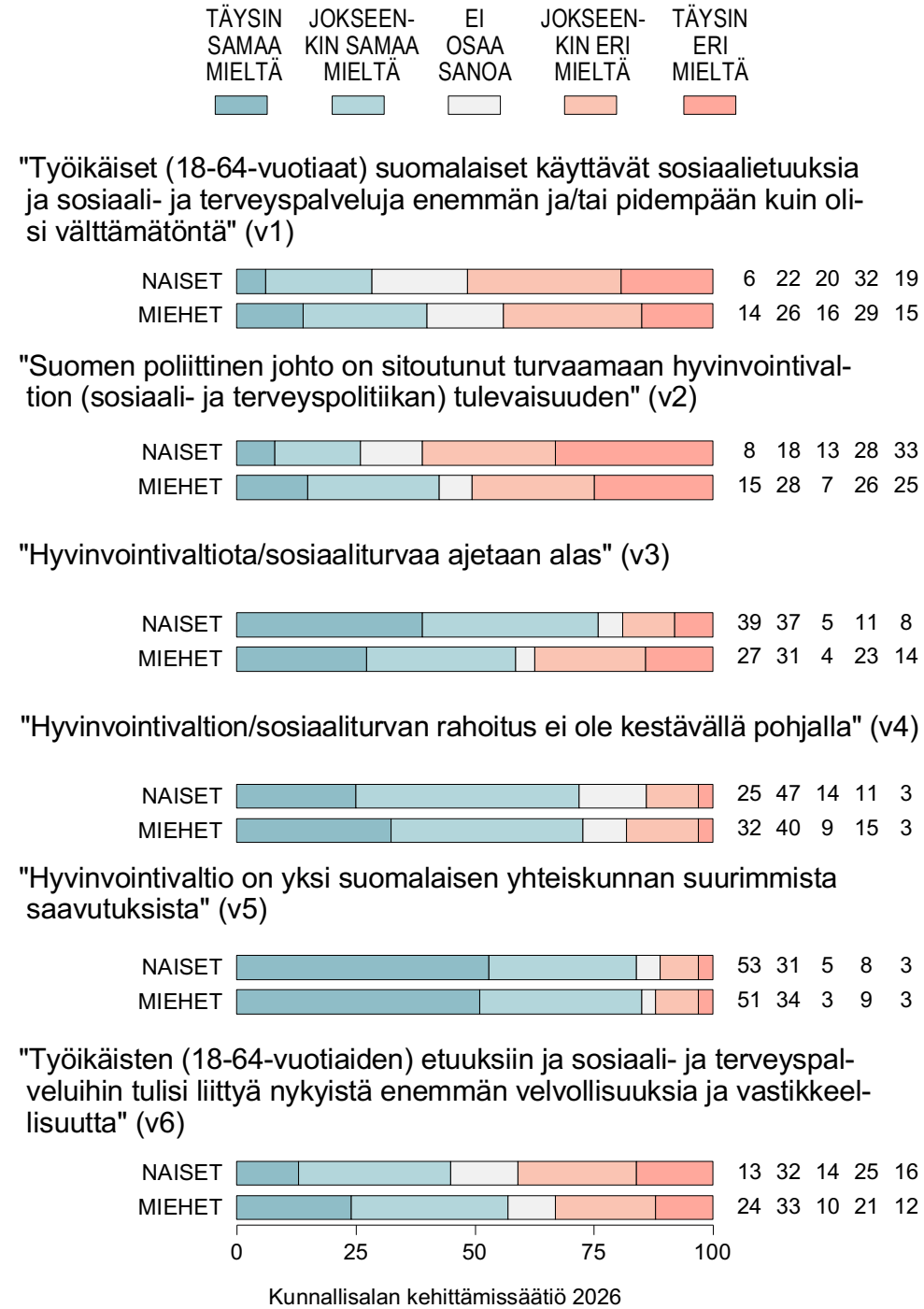
Kuvio 2.

SUHTAUTUMINEN SUOMEA KOSKEVIIN VÄITTÄMIIN (%).

Kuvio 2s.

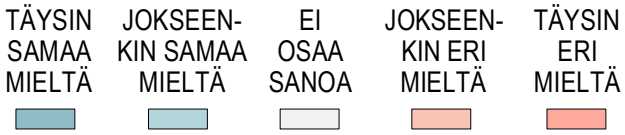
SUHTAUTUMINEN SUOMEA KOSKEVIIN VÄITTÄMIIN: NAISET vs. MIEHET (%).

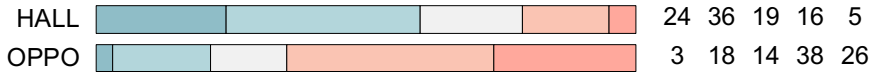
Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kuvio 2h.

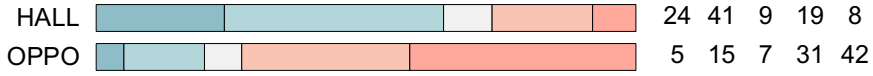
SUHTAUTUMINEN SUOMEA KOSKEVIIN VÄITTÄMIIN: HALLITUSPUOLUEIDEN (HALL) vs. OPPOSITIOPUOLUEIDEN (OPPO) KANNATTAJAT (%).

"Työikäiset (18-64-vuotiaat) suomalaiset käyttävät sosiaalietuuksia ja sosiaali- ja terveyspalveluja enemmän ja/tai pidempään kuin olisi välttämätöntä" (v1)

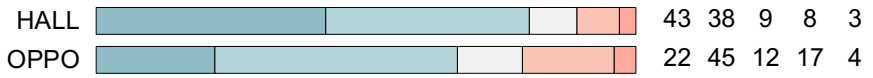
"Suomen poliittinen johto on sitoutunut turvaamaan hyvinvointivaltion (sosiaali- ja terveyspolitiikan) tulevaisuuden" (v2)

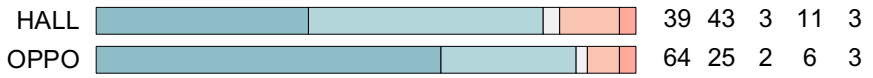
"Hyvinvointivaltiota/sosiaaliturvaa ajetaan alas" (v3)

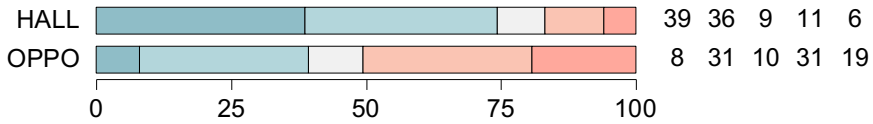
"Hyvinvointivaltion/sosiaaliturvan rahoitus ei ole kestävällä pohjalla" (v4)

"Hyvinvointivaltio on yksi suomalaisen yhteiskunnan suurimmista saavutuksista" (v5)

"Työikäisten (18-64-vuotiaiden) etuuksiin ja sosiaali- ja terveyspalveluihin tulisi liittyä nykyistä enemmän velvollisuuksia ja vastikkeellisuutta" (v6)

Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Joka kolmas sanoo sosiaaliturvan leikkausten kohdentuneen merkittävästi omalle kohdalle tai läheiseen

KAKSin kuntailmapuntarikysely kartoitti myös aikuisväestön mielipiteitä omasta elämäntilanteesta sekä sosiaalietuuksiin ja palveluihin kohdistuvien leikkausten kohdentumisesta maassamme. Noin joka kolmas vastaaja (32 %) on täysin tai jokseenkin samaa mieltä siitä, että ”...sosiaalietuuksiin tehdyt leikkaukset ovat kohdentuneet merkittävästi minuun tai läheisiini”.

Osuudet ovat samantasoisia, kun samankaltaisilla väitteillä mitataan sosiaali- ja terveyspalveluihin tehtyjen leikkausten kohdentumista (32 %) ja kansalaisjärjestöihin tehtyjen leikkausten kohdentumista (32 %). Noin kaksi kolmesta vastaajasta puolestaan katsoo, etteivät mainitun kaltaiset leikkaukset olleet kohdistuneet merkittävästi häneen itseensä tai hänen läheisiinsä.

Juho Saaren mielestä juuri tämä tulos on eräs kyselyn kiinnostavimmista: ”Kun asiaa katsotaan tarkemmin ihmisten sosiaalisten sosiaalisen aseman kannalta, matalassa sosiaalisessa asemassa olevista valtaosa on kohdannut leikkauksia, kun taas korkeimmassa asemassa olevat ovat käytännössä välttäneet nämä leikkaukset. Tämän ohella tulonsiirtojen ja palvelujen leikkaukset, joita kysyttiin erikseen, näyttävät kasautuvan samoille kotitalouksille. Tämä ei ollut suunniteltua, mutta koordinaatio tulonsiirtojen ja palvelujen leikkausten välillä näyttää pettäneen.”

Noin joka neljäs (26 %) arvioi sosiaalietuuksien leikkausten kuormittaneen jonkin verran (16 %) tai merkittävästi (10 %) omaa pärjäämistä ja aiheuttaneen vastaajassa turvattomuutta. Leikkauksista kärsineiden osuudet ovat samansuuruisia, kun samansisältöinen väite koskee sosiaali- ja terveyspalvelujen leikkauksia (30 %).

Joka yhdeksäs (11 %) vastaaja on myös täysin samaa mieltä siitä, että hän on ollut ”…viimeisen viiden vuoden aikana pitkäaikaisesti heikossa asemassa taloudellisten tai terveydellisten ongelmien takia”. Osuus vastaa toiseen väittämään vastanneiden osuutta (12 %), joiden mielestä heidän sosiaaliturvansa ei ole tällä hetkellä riittävä.

Kuormituksesta aiheutuvia vakavia elämänhallinnan puutteita on kyselyn mukaan viidellä prosentilla vastaajista. Asiaa tiedusteltiin väitteellä ”elämäni on nykyisin niin kuormittavaa, etten pysty hoitamaan hyvin jokapäiväisiä asioitani”.

Saari huomauttaa: ”Myös tässä on erittäin vahva sosiaaliseen asemaan liittyvä eroavaisuus. Äärimmäinen kuormitus on suurta yhteiskunnan pohjalla, ja hyvinkin vähäistä hyväosaisempien joukossa. Kaiken kaikkiaan elämä on kuluttavaa ja kuormittavaa huono-osaisten ryhmissä. Tämä kuormitus on jäänyt vähän sivuun sanktioihin ja kannustimiin liittyvässä keskustelussa. Tässä piiskataan liikkeelle kuormittunutta osaa kansasta”.

Mitatut mielipiteet omasta elämäntilanteesta ja leikkausten kohdentumisesta itseen tai läheisiin vaihtelivat johdonmukaisesti ja odotetun voimakkaasti sosiaali- ja terveyspalvelujen käyttöasteen mukaan. Kyselyn perusteella leikkausten kielteiset vaikutukset ovat osuneet etenkin työttömiin ja opiskelijoihin. Myös hallitus- ja oppositiopuolueiden kannattajien näkemykset leikkausten kohdentumisesta ja vaikutuksista poikkeavat paikoin jyrkästi. Kriittisimpiä ovat SDP:n ja vasemmistoliiton kannattajat ja vähiten leikkausten kielteisiä vaikutuksia raportoivat kokoomuksen perussuomalaisten kannattajat.

Kuvio 3.

SUHTAUTUMINEN SOSIAALIETUUKSIIN JA PALVELUIHIN KOHDISTUVIEN LEIKKAUSTEN KOHDENTUMISTA KOSKEVIIN VÄITTÄMIIN (%).

Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kuvio 3s.

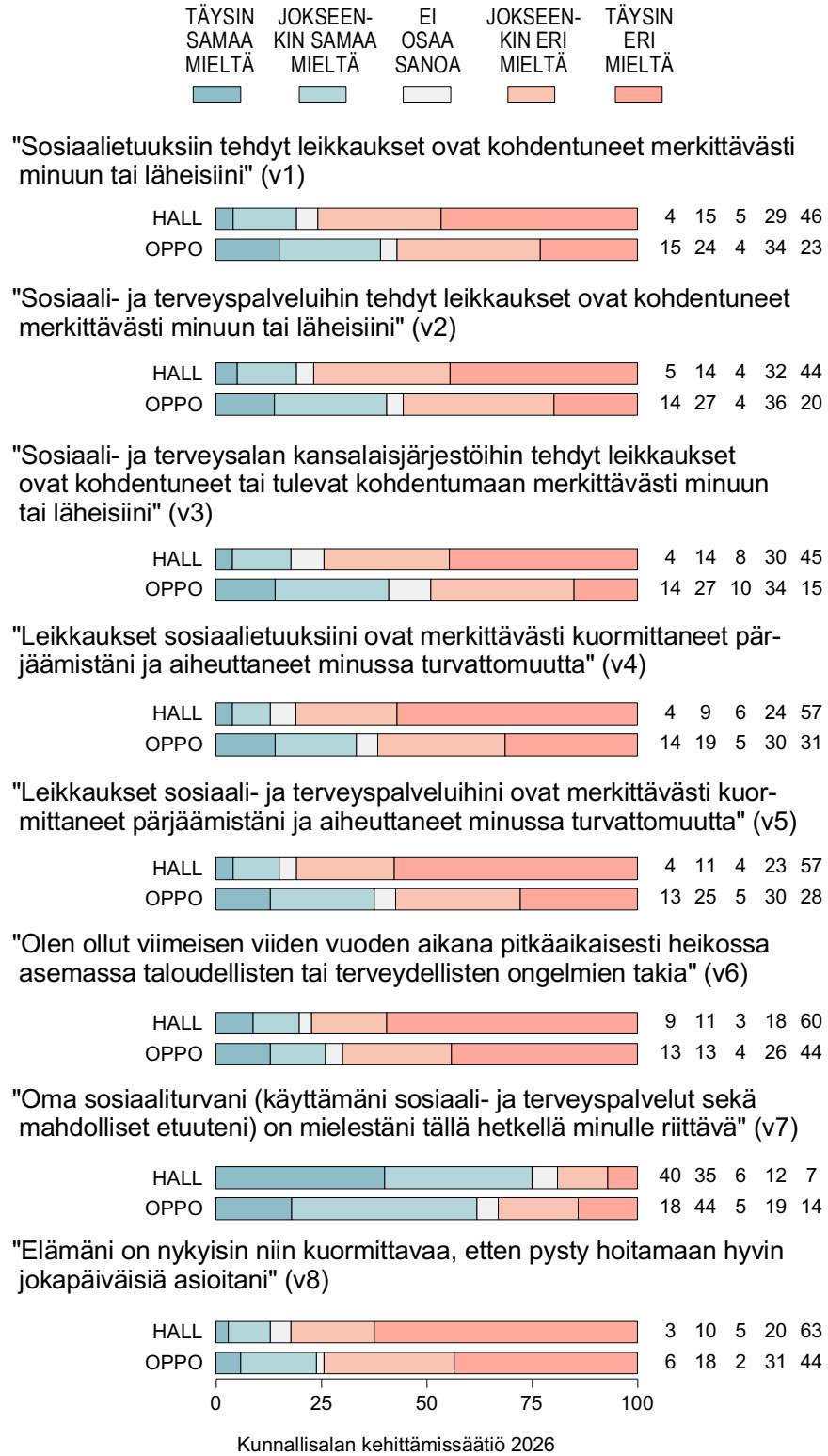
SUHTAUTUMINEN SOSIAALIETUUKSIIN JA PALVELUIHIN KOHDISTUVIEN LEIKKAUSTEN KOHDENTUMISTA KOSKEVIIN VÄITTÄMIIN: NAISET vs. MIEHET (%).

Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kuvio 3h.

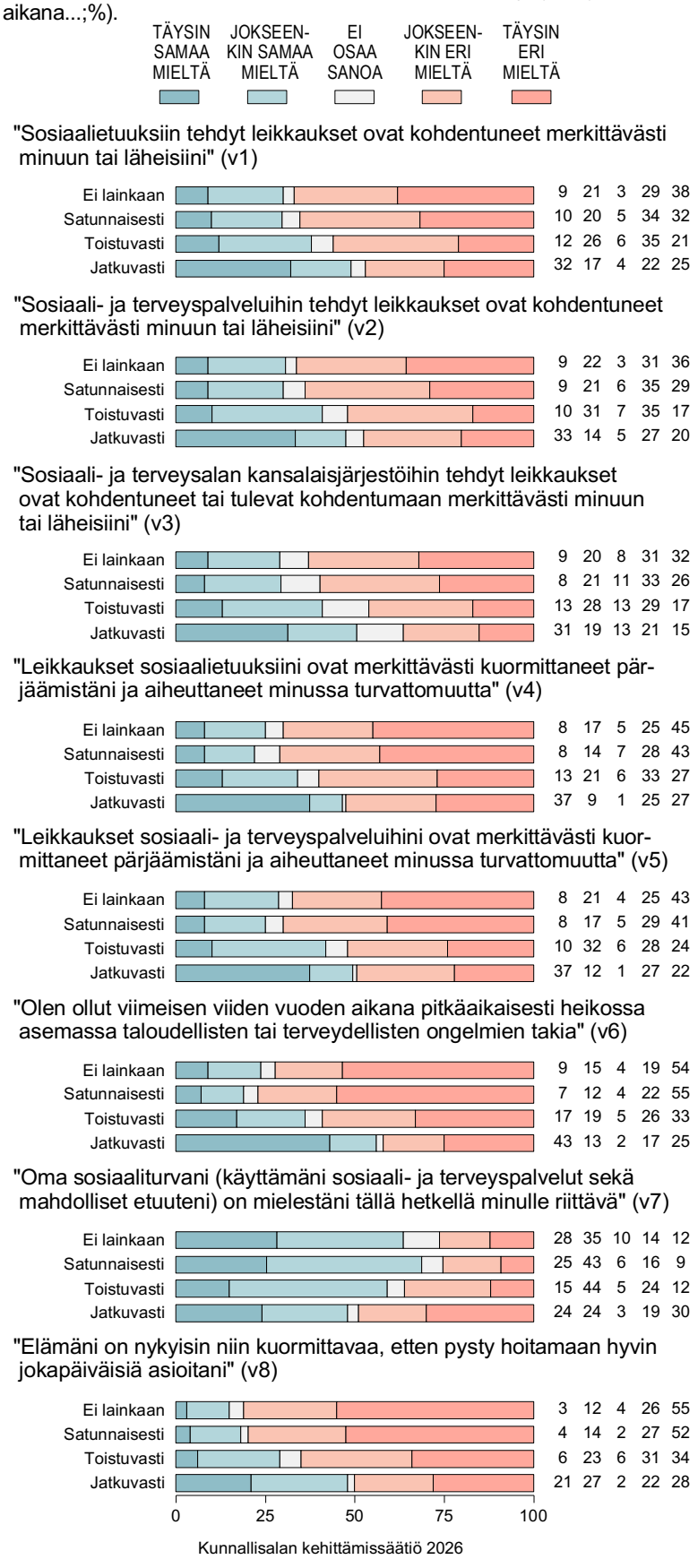
SUHTAUTUMINEN SOSIAALIETUUKSIIN JA PALVELUIHIN KOHDISTUVIEN LEIKKAUSTEN KOHDENTUMISTA KOSKEVIIN VÄITTÄMIIN: HALLITUSPUOLUEIDEN (HALL) vs. OPPOSITIOPUOLUEIDEN (OPPO) KANNATTAJAT (%).

Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kuvio 3/14.

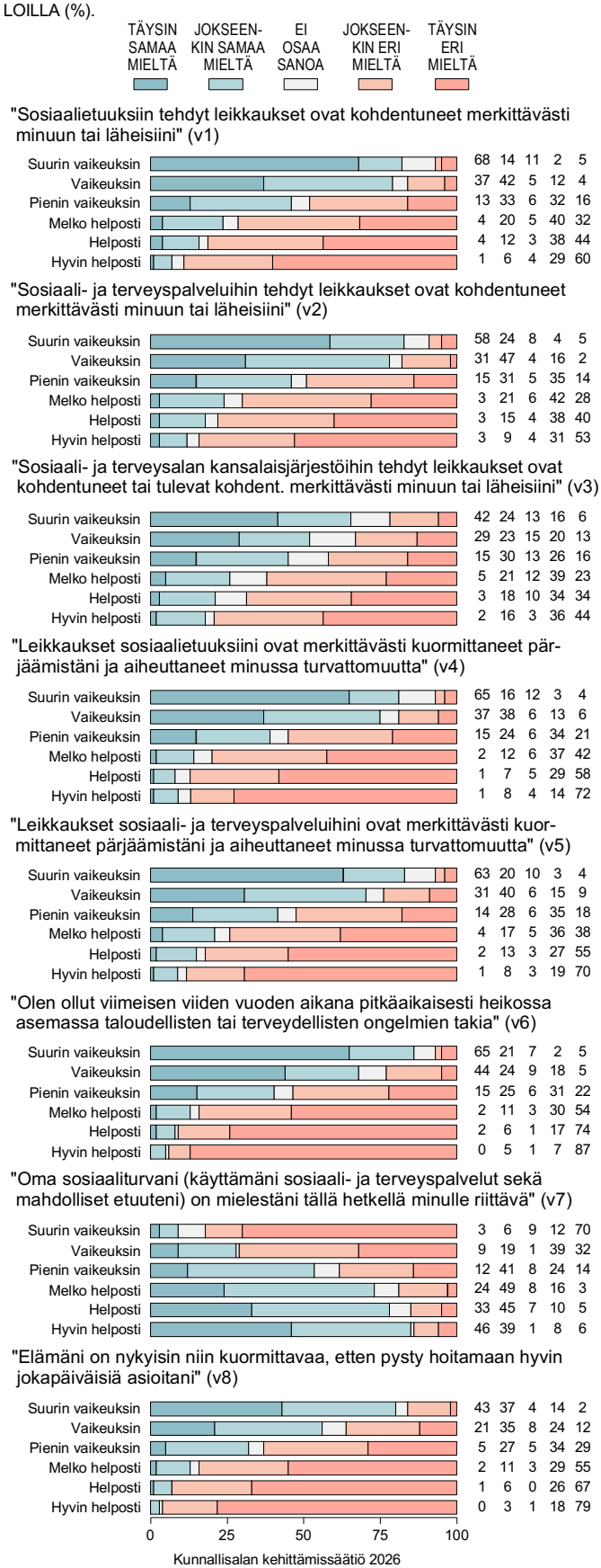
SUHTAUTUMINEN SOSIAALIETUUKSIIN JA PALVELUIHIN KOHDISTUVIEN LEIKKAUSTEN KOHDENTUMISTA KOSKEVIIN VÄITTÄMIIN SOSIAALI- JA TERVEYSPALVELUJEN KÄYTÖN MUKAAN (käyttänyt vuoden aikana...;%).

Kunnallisalan kehittämissäätiö 2026

Kuvio 3/12.

SUHTAUTUMINEN SOSIAALIETUUKSIIN JA PALVELUIHIN KOHDISTUVIEN LEIKKAUSTEN KOHDENTUMISTA KOSK. VÄITTÄMIIN SEN MUKAAN MITEN SAA TALOUTENSA MENOT KATETUIKSI SEN YHTEENLASKETUILLA TULOILLA (%).

Näin tutkimus toteutettiin

KAKS – Kunnallisalan kehittämissäätiön tutkimuksen toteutti Verian (aiemmin Kantar Public). Sosiaali- ja terveyspolitiikan professori Juho Saari Tampereen yliopistosta osallistui keskeisesti tutkimusaineiston suunnitteluun. Tutkimusaineisto on koottu Gallup Kanavalla 2.-8.10.2026. Haastatteluja tehtiin yhteensä 1.601. Vastaajat edustavat maamme täysi-ikäistä väestöä Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tutkimuksen tulosten virhemarginaali on koko aineiston tasolla suurimmillaan noin 2,5 prosenttiyksikköä suuntaansa.